

အမ်းသျှမ်း (မျိုးသားမြေ)

အရိုးစလေးတစ်ခု

နှင့်

စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်

ဆရာကိုချီစံ၏ အမှာ စာ

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက စာရေးသည် ။ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးစာစုံရေးသည် ။ ၁၅နှစ်၊ ၁၆နှစ်သားလောက်က စာစရေးကာ ကျောင်းနံရံကပ်စာစောင်၊ ကျောင်းလက်ရေးမူ စာစောင်များမှာ ပဲ တွင် ကျယ်ခဲ့သည် ။ ကျွန်တော့်ပထမဆုံး စာမူ(ကဗျာ)မှာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် စစ်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှာ စပါသည် ။ ကလောင်အမည်မှာ စစ်မင်း (ဇနီးအေးမိစံနှင့်မရသေး၍ ကလောင်အမည် ကိုချီစံမဖြစ်သေး)၊ ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ကဗျာအမည်မှာ ‘စစ်သားဖြစ်လို့ လား’ ပထမဆုံးလ စာမူပါပြီးတော့ စာတွေဆက်ရေးဖြစ်သည် ။ ကလောင်အမည်ကိုလည်း ‘စစ်မင်း’ မှ သည် ‘ကိုချီစံ’ သို့ပြောင်းလဲခဲ့သည် ။ စာမူတွေကို ပုံနှိပ်စာလုံးများ အဖြစ် မြင်ရတာ များ လာသည် ။ ကံကောင်းထောက်မစွာ ကကပြည်ကွပ်ကဲမှုအောက် စာရေးရသော တပ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခွင့်ရတော့ စာပေမိတ်ဆွေများ ပိုတိုးလာသည် ။ စာပေဆရာသမားများ နှင့်တွေ့ပြီး ဩဝါဒခံယူခွင့်ရခဲ့သည် ။ စာပေတိုက်များ သို့ ဆရာသမားများ နှင့်အတူ ရေးပြီး စာမူများ ကိုယ်တိုင်ပေးခွင့် ကြုံလာသည် ။ စာတွေလည်း ပိုရေးဖြစ်လာသည် ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် စစ်ဆင်ရေးတပ်သို့ ပြန်ဆင်းရသည် ။ ထိုမှ တပ်သံသရာလည်ရင်း ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ကကပြည်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည် ။ စာရေးသော ကျွန်တော့်ထံသို့ စာရေးဝါသနာပါသော၊ စာပေပိုးရှိသော၊ ဆ

ရာ/ဆရာမ (ကျောင်းဆရာမ မဟုတ်)၊ ကိုကိုမမ၊ ညီ ညီမ၊ သူငယ်ချင်း
မိတ်ဆွေများက ဖုန်းဖြင့်တစ်နည်း၊ ကိုယ်တိုင်ပေးပို့၍ တစ်နည်း သူတို့
ရေးသော စာတွေ၊ ကဗျာတွေကို ပေးပို့၍ အကဲဖြတ်ခိုင်းသည်။ ရာဖြတ်
လုပ်ခိုင်းကာ ‘သင့်လျော်ရင်သုံးပေးပါ’တဲ့ ၊ အချို့လည်း ပြင်စရာပင် မ
လိုအောင် ကောင်းပါ၏။ သင့်လျော်ရာ စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းမှာ ပေးသုံးဖြစ်
သည်။ အချို့လည်း ပြင်စရာလေးတွေ ပြင်ရသည်။ ဇွဲမလျှော့ဖို့ အား
ပေးရသည်။ ဧဝရက်တောင်ကို ခြေတစ်လှမ်းတည်းနဲ့ တက်ခဲ့ကြတာမှ
မဟုတ်တာ။ တစ်နေ့ ညီငယ်တစ်ယောက် ဖုန်းဆက်၏။ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ဆဲ တပ်မတော်အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူရေးထားသော ဝတ္ထု
စာမူများ ဖတ်ရှုစိစစ်ပေးဖို့ တဲ့ ။ ကလောင်အမည်က
အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)တဲ့ ။ စာမူ မဖတ်ရခင်ကတည်းက ကလောင်အ
မည်က ဖမ်းစားထားပြီ။ ဒါလည်း အရည်အချင်းတစ်ရပ်ပေ။ စာမူတစ်
အုပ် အထူးဆက်သားဖြင့် ပေးပို့ရောက်ရှိလာသည်။ ဦးနှောက်ယိုစီးမှုနှင့်
လူသားအရင်းအမြစ် ဆောင်းပါးစာမူ ရောက်မလာခင်က အမ်းသျှမ်း
ကို ယခင်တွေ့ဖူးသော စာပေဝါသနာရှင်တွေလိုပဲ စာပေပိုးရှိသူတစ်ဦး
လို့ ထင်မှတ်ထားခဲ့သဖြင့် စာမူရောက်လို့ မြည်းဖတ်ကြည့်လိုက်တော့
တစ်ထိုင်တည်း တစ်ဆက်တည်း ဖတ်ရှုဖြစ်သွား၏။ ဇာတ်လမ်းဆွဲဆောင်
မှု ရှိသလို စာအရေးအသားကလည်း ကြိုသာပြောမထားလျှင် ဝါရင့်က
လောင်ရှင် တစ်ဦးအလားပင်။ မှတ်ချက်ဖြင့် ကျွန်တော် အားပေးစကား
ဆို၏။ ထိုဆောင်းပါးသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့၊ မြဝတီသတင်းစာတွင်
ဖော်ပြအသုံးပြုဖြစ်သည်။ ပထမဆုံး ပုံနှိပ်တဲ့ စာမူကို မြင်ရ
တော့ အမ်းသျှမ်း အားတက်သွားသည်။ စာမူတွေ ဆက်ရေး၏။ ရေးပြီး
တိုင်း သူ့စာမူတွေကို ကျွန်တော့်ထံပို့သည်။ သူ့အတွက် ကျွန်တော်က အ
လွတ်တန်း စာတည်းမှူးချုပ်ပေါ့။ အချို့မူဝါဒနှင့်ငြိ၍ ဖြုတ်ပယ်ခိုင်းရသ

ည် မျိုးမှ အပ အမ်းသျှမ်း စာတွေက သုံးမရတာ တစ်ပုဒ်မှ မရှိပါ။ အမ်း သျှမ်း စာမူတွေ အရေးစိပ်လာသည် ။ သူ့အရေးစိပ်တော့ ကျွန်တော်လည်း အဖတ်စိပ်ရတော့သည် ။ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ အမ်းသျှမ်း စာမူတွေ မကြာခဏဆိုသလို ပါလာသည် ။ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)ဟူသော ကလောင်တစ်ချောင်းကို လူတွေ သတိထားမိလာသည် ။ အမ်းသျှမ်း အရေးအသားကို ကြိုက်နှစ်သက်သူတွေ ပို၍ ပို၍ များ လာသည် ။ ဟောအခုတော့ အမ်းသျှမ်းက ‘အရိုးစလေးတစ်ခုနှင့် စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်’ လုံးချင်းစာအုပ် ထုတ်မယ်တဲ့ ။ အမှာ စာရေးပေးဖို့ ကျွန်တော့်ထံ စာမူတစ်ထပ်ကြီးနှင့်တကွ ပေးအပ် တောင်းဆိုလာ၏။ ကျွန်တော်က ဆောင်းပါးတွေ ကိုယ်ပိုင်ရေး၊ လုံးချင်းစာအုပ်တွေ ကိုယ်ပိုင်ထုတ်ဖြစ်ပေမယ့် အခြားစာရေးသူတစ်ဦးအတွက် အမှာ စာရေးပေးတာမျိုးတော့ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးခဲ့။ ခင်လို့ အားကိုးလို့ တောင်းဆိုလာတော့လည်း ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အမှာ စာရေးပေးဖို့ ကတိပြုလိုက်ပါ၏။ ကတိပြုပြီးမှ တော့ ရေးပေးရတော့မည်ပေါ့။ ပေးပို့လာသော သူ့စာမူ ၁၃ ပုဒ်ကို ယခင်ကတည်းက တစ်ပုဒ်ချင်း ကျွန်တော် ဖတ်ရှုကြည့်ဖူးပြီး ဖြစ်၏။ ယခုအမှာ စာ ရေးရမည်ဆိုတော့ ဝတ္ထုပါ အကြောင်းအရာတွေကို ခြုံမိအောင် အစအဆုံး တစ်ခေါက်ပြန်ဖတ် ဖြစ်၏။ အမ်းသျှမ်း၏ စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာမူများ သည် ကျွန်တော်တစ်ကြိမ် ဖတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယခုထပ်ဖတ်တော့လည်း ဖတ်ကောင်းနေဆဲပင်။ အမ်းသျှမ်းဝတ္ထုတွေမှာ အချိန်ကာလဘောင်မရှိ။ ဘယ်အချိန်ဖတ်ဖတ် ရသခံစားမှုဖြင့် တပ်မတော်သား ပရိသတ်မှ ရယ်မဟုတ်၊ ဘယ်သူ့ဖတ်ဖတ် အသုံးဝင် အသိမြင်ဗဟု သုတ ရစေမည့်စာများ ဖြစ်၏။ အမ်းသျှမ်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော နေရာတွေက ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသော နေရာများ မို့ အမ်းသျှ

မ်းစာမူတွေထဲက ကုန်းတွေ၊ လမ်းတွေ၊ ရွာတွေဟာ စာလုံးများ အဖြစ် သာမက သက်ရှိသက်မဲ့ ရုပ်သွင်များ အဖြစ်ပါ ကျွန်တော်မြင်ယောင်၏။ အမ်းသျှမ်းရေးတာက တပ်မတော်သားတွေအကြောင်း ဖြစ်၍ ဖတ်ရှုရင်းကပင် တပ်မတော်သားများ အဖို့ အလားတူ အဖြစ်အပျက်မျိုး တွေကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူး၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်တိုင်ကြားဖူးတာတွေ ဖြစ်ရ ပေလိမ့်မည်။ အမ်းသျှမ်းစာကိုဖတ်ရင်း ကိုယ်ကြုံဖူးသည့် လူတွေ၊ ဖြစ်ရ ပုံတွေကို အမှတ်ရသွားမိပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ အမ်းသျှမ်း၏ "အရိုး စ လေးတစ်ခု"ကိုဖတ်ပြီး ဇာတ်ကောင်စစ်သည် ကို သတ္တိရှိမှု၊ စွန့်လွှတ်စွန့် စားရဲသည့် တပ်မတော်သားတစ်ဦး အဖြစ် ခမရ(-)မှာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ချိန်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော တပ်ကြပ်ကြီးသန်းထိုက်ကို ပြန်အမှတ် ရမိ၏။ အမ်းသျှမ်း၏ "တိုတိုတုတ်တုတ်ဟောတဲ့ " စာမူကိုဖတ်ပြီး အလှူဒါယကာတပ်ရင်းမှူးကြီး အလှူရေစက်ချစ်တံ ဖြစ်နိုင်တာကိုတွေ့ ရတော့ စစ်ဆင်ရေးတာဝန်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်မင်္ဂလာဆောင်ကို မလာဖြ စ်သော သတို့ သား၊ ကိုယ့်သားအလှူကို မရောက်နိုင်သည့် အလှူဒါယ ကာတို့ ရှိခဲ့ဖူးတာကို ပြန်သတိရမိ၏။ အမ်းသျှမ်း စာများ တစ်ပုဒ်ချင်း အလိုက် စေတနာတစ်ခုစီကို တွေ့ရ၏။ သူစာတွေဖတ်ပြီး တပ်မတော်ပို င်းဆိုင်ရာ ဗဟု သုတတွေ ရရှိပေလိမ့်မည်။ တိုက်လိုခိုက်လိုစိတ်တွေ ဖြ စ်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ တပ်မတော်သားတို့ ဘဝကို စာနာသိရှိ နားလည် မိကြပါလိမ့်မည်။ အမ်းသျှမ်းသည် အကြောင်းအရာ အချက်အလက် စု ဆောင်းမှုလည်း ကောင်း၏။ အရေးအသားလည်း ကောင်း၏။ အမ်းသျှ မ်းမှာ ဝမ်းစာအပြည့်ရှိသည် ။ ရှိသောဝမ်းစာတွေကို အမ်းသျှမ်းထုတ် သုံးပြီး နိုင်ငံအတွက်၊ တပ်မတော်အတွက် အကျိုးရှိသော စာမူကောင်းများ စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးသားနိုင်ပါစေ။ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)သည် အောင်မြင်သော တပ်မတော်သား စာရေးဆရာတစ်

ဦး၊ စာဆိုစစ်သည် (စစ်သည် စာဆို)တစ်ဦး၊ စာဆိုဦးစ (မြဝတီမင်းကြီး
ဦးစ)၏ မြေးမြစ်တော်တစ်ဦး ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ကိုချိုစံ
ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်ချို

ဆရာခွန်သက်တင်ဆန်း၏ အမှာ စာ

စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)က သူရေးသားထားသော "အရိုးစလေးတစ်ခုနှင့် စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်တွင် အမှာ စာရေးပေးရန် တောင်းဆိုလာပါသည်။ ကျွန်တော်၏ စာရေးသက်တမ်းအရ အမှာ စာရေးပေးရန် ဝန်လေးစိုးရွံ့နေမိသည် မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တပ်မတော်သား စာရေးဆရာတစ်ဦး ထွန်းတောက် ပေါ်ပေါက်လာမည့် အရေးကို အားပေးချီးမြှင့်လိုသည် က တစ်ကြောင်း၊ ညီငယ်တစ်ဦးလို သံယောဇဉ်ဖြစ်မိသည် က တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့် စာရေးသူ၏ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျောလိုက်ရပါသည်။

ဆရာအမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)သည် တပ်မတော်သားဘဝ အတွေ့အကြုံများအား ပုံဖော်ရေးသားရာတွင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝအချိုးအကွေ့များကို လှပစွာ သီကုံးနိုင်သူဟု ဆိုရပေမည်။ "အရိုးစလေးတစ်ခုနှင့် စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်"တွင် ဝတ္ထုတို ၁၃ ပုဒ်ပါဝင်ပါသည်။

ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ချင်းကို အသေးစိတ် ဖတ်ရှုမိပါသည်။ တိုက်ပွဲ၏ အငွေ့အသက်များ၊ တပ်မတော်သားများ ၏ ရဲဝံ့စွန့်စားမှုများ၊ ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်များ တွင် နေထိုင်စားသောက်မှုများ၊ ဘဝအမောထဲမှ ရယ်မောပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာများ စသည့် ရသမျိုးစုံကို ပေးစွမ်းစေရန် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုချင်းစီက ဆွဲဆောင်သွားပါသည်။

ဝတ္ထုတိုများ အနက်မှ ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲသို့ ရောက်ခဲ့သော စာသား အချို့ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ။

"ကျွန်တော့်သား သူရဲကောင်းပီသစွာ ကျဆုံးသွားပြီး၊ နိုင်ငံတော်အလံအုပ်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ သားအတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူပါတယ်ဗိုလ်ကြီး"

(အရိုးစလေးတစ်ခု)

"ရှင်တို့ မှာ ချစ်တတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးကော ရှိရဲ့ လား"

"ရှိတာပေါ့ကွာ ... မင်းနဲ့ သားကိုချစ်တဲ့ အသည်းနှလုံး ... တပ်နဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေကို ချစ်တဲ့ အသည်းနှလုံး ... တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးကိုချစ်တဲ့ အသည်းနှလုံး... စစ်သားဆိုတာ ဘဝကြမ်းကို ဖြတ်သန်းနေရပေမယ့် အသည်းနှလုံးကတော့ နူးညံ့ပြီး ချစ်တတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးပါ"

(ပါရမီဖြည့်ဖက်နှင့်သူရဲကောင်း၏ မိခင်)

"အငြိမ်းစားလစာကိုစားပြီး တပ်မတော်ရဲ့ ကျေးဇူးသစ္စာကိုတော့ စောင့်သိစေချင်တယ်"

(မပေးဖြစ်ခဲ့သော စာလေးတစ်စောင်)

"စစ်သားတိုင်း လူသားဖြစ်သော်လည်း လူသားတိုင်း စစ်သားမဖြစ်နိုင်ပေ။ လိုအပ်သော ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြည့်စုံမှု သာ စစ်သားတစ်ဦး၊ တပ်မတော်သားတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ။

(စစ်သားဆိုတာ)

"ကျွန်တော်လည်း ဗိုလ်မျောက်ချေးခါး၊ ဗိုလ်ကြီးမျောက်ချေးခါး၊ ဗိုလ်မှူးမျောက်ချေးခါး စသည် ဖြင့် စစ်သည် များ ၏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုလ

ညင်း ရာထူးအဆင့်အလိုက် ခံခဲ့ရပါသည် "

(မျောက်ချေးခါးနှင့်တညင်ရွက်)

"ပါးစပ်က ဒဏ်ရာသည် ဆေးနံ့၊ ယမ်းနံ့၊ သွေးပုပ်နံ့များကြောင့် အနံ့ဆိုးများ ထွက်နေပါသည် ။ သို့သော် ဗိုလ်အောင်မျိုးမြင့်၏ ဂုဏ်သတင်းသည် တပ်မတော်တစ်ရပ်လုံး၌ ပန်းရနံ့ကဲ့သို့ မွှေးပျံ့သင်းလှိုင်ခဲ့ပါသည် "

(တပ်မတော်ဂုဏ်ကျော် သူရသုံးဖော်)

အတွေ့အကြုံများ စွာရှိသော၊ ထိုအတွေ့အကြုံများကို သီကုံးရေးသား တင်ပြတတ်သော တပ်မတော်သား စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ) စာအုပ်လေးမှာ စာဖတ်သူများ ထံ မွှေးပျံ့သော ရနံ့များ နှင့်အတူ အောင်မြင်စွာ ရောက်ရှိပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင်းဖြင့်။ ။

လုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းကြပါစေ

ခွန်သက်တင်ဆန်း
ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ကျော်ဦး(ငြိမ်း)

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မလှိုင်မြို့၊ အမှတ်(၁၀) ရပ်ကွက်၌ အဘ ဦးတုတ်ချော(ကွယ်လွန်)၊ (မြေစာရင်း အင်စပက်တော်) နှင့်အမိ ဒေါ်မြညွန့်တို့ မှ မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ။ မွေးချင်း ၇ ယောက်အနက် ဆဋ္ဌမမြောက်သား ဖြစ်ပါသည်။ ။

၁၉၈၀-၁၉၈၁ ပညာသင်နှစ်တွင် အထက-မလှိုင်မြို့မှ ၁၀ တန်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီး မိတ္ထီလာဒေသ ကောလိပ်၌ ဝိဇ္ဇာ-သင်္ချာဘာသာတွဲဖြင့် ဒုတိယနှစ်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဒေသကောလိပ် ဒုတိယနှစ်တွင် ပညာသင်ကြားနေရာမှ အလုပ်သင်ဗိုလ် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ်(၁၃)သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းဆင်းပြီးနောက် တပ်မတော်အရာရှိအဖြစ် ခြေလျင်/ခြေမြန်တပ်ရင်းများ ၊ ဌာနချုပ်များ တွင် ရာထူးအဆင့်အမျိုးမျိုးဖြင့် တပ်စုမှူး၊ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး၊ ဦးစီးအရာရှိ(တတိယတန်း)၊ ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူး၊ စစ်ဦးစီးမှူး (ဒုတိယတန်း)၊ စစ်ကြောင်း၊ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ရင်းမှူးနှင့် လက်ထောက်စစ်ရေးချုပ် စသည့် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။

တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဒုတိယနှစ်တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူ သင်တန်းအား သမိုင်း အဓိကဘာသာရပ်ဖြင့် မိတ္ထီလာကောလိပ်တွင် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့် စစ်တွေဒီ

ဂရီကောလိပ်တို့ တွင် အဝေးသင်တက္ကသိုလ် ပညာအား ဆက်လက် ဆည်းပူးသင်ယူခဲ့ရာ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့(သမိုင်း)ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ငယ်စဉ်က အားကစားလိုက်စားခဲ့ပြီး မလှိုင်မြို့နယ် (ကျောင်းသားလူငယ်လူကြီး) ဘောလုံးလက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ် လူကြီးဘောလုံးလက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာခရိုင် ကျောင်းသားဘောလုံး လက်ရွေးစင်နှင့် မိတ္ထီလာဒေသ ကောလိပ် ဘောလုံးလက်ရွေးစင် ကစားသမားအဖြစ် ကစားခဲ့ပါသည်။ ။ တပ်မတော်(ကြည်း/ရေ/လေ) ဂေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲဝင် ကစားသမားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ ငယ်စဉ်ကပင် စာပေဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းကို ပျော်မွေ့ခဲ့ပြီး အမ်းသျှမ်း(သျှိုသျှားမြေ)နှင့် မိုးတိမ်(တမာမြေ) ကလောင်အမည်များ ဖြင့် ဆောင်းပါး၊ဝတ္ထုများအား မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ သတင်းစာများ တွင် ရေးသားလျက် ရှိပါသည်။ ။

အလယ်တန်းပြ ဆရာမ ဒေါ်သိန်းသိန်းမော်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီး သမီးနှစ်ဦးနှင့်အတူ နေပြည်တော်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ။ လက်ရှိ စစ်ရေးချုပ်ရုံးတွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး အဆင့်ဖြင့် လက်ထောက်စစ်ရေးချုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။ ။

အရိုးစလေးတစ်ခု

အမ်းချမ်း(သို့ချားမြေ)

အခန်း(၁)

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဗိုလ်လောင်းသင်တန်းဆင်းပြီး တပ်မ ၉၉ လက်အောက်ခံ စကုမြို့ရှိ ခလရ(-)မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ တပ်ကို ရောက်ရှိ သတင်းပို့ချိန်တွင် တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး အနားယူ စုဖွဲ့လေ့ကျင့် ဆောင်ရွက်ချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါသည်။ ။ အမှတ်(၄)တပ်ခွဲ၌ တပ်စုမှူးတာဝန် ပေးအပ်ခြင်းခံရပါသည်။ ။ တပ်ခွဲမှူးသည် ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ဆွေ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အရာရှိ လူပျိုရိပ်သာ၌ အိမ်ထောင်မကျသေးသော လူပျိုအရာရှိများ အပြင် အိမ်ထောင်ရှိပြီး ဇနီးလိုက်မနေသည့် အရာရှိများလည်း နေကြပါသည်။ ။ အိမ်ထောင်မကျသေးသော လူပျိုအရာရှိများ ထဲတွင် အသက် ၃၅ နှစ်ခန့်ရှိ လူပျိုကြီးမှာ ဗိုလ်ကြီးကျော်ဇံလှ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဗိုလ်ကြီးကျော်ဇံလှ၏ ထိန်းသိမ်း ကြပ်မတ်မှုအောက်မှာ လူပျိုအရာရှိများအားလုံး စည်းစည်းလုံးလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် နေကြရပါသည်။ ။

ရုံးဖွင့်ရက်တစ်ရက်မှာ တပ်ခွဲမှူးရုံးခန်း၌ တပ်စုမှူး ဗိုလ်အောင်မြင့် နိုင်နှင့်အတူ ရှိနေပါသည်။ ။ သင်တန်းဆင်း ရဲဘော်တစ်ဦး တပ်ခွဲရုံးသို့ ရောက် လာပြီး တပ်ခွဲမှူးကို သတင်းပို့ပါသည်။ ။ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်ဆွေက-

"အတော်ပဲ အောင်နိုင်၊ မင်း သင်တန်းဆင်းလာတာ ဗိုလ်အောင်သန်းတပ်စုရုံးမှာ နေရာချထားပေးမယ်၊ Mortor 2 ပေါ့ကွာ၊ တပ်စုမှူးရဲ့ အကူရဲဘော်"

ကျွန်တော်က တပ်သားအောင်နိုင်ကို ကြည့်မိပါသည်။ ။ မျက်ခုံးကောင်းကောင်း ၊ အသားညိုညို၊ မေးရိုးကျကျ၊ ဆံပင်ကောက်ကောက်၊ အရပ်ပုပုဖြစ်ပြီး ယူနီဖောင်းကို စနစ်တကျ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်ထားပါ

သည် ။ တပ်သားအောင်နိုင်က ကျွန်တော့်အားကြည့်ပြီး "ဟုတ်ကဲ့ပါ ဗိုလ်ကြီး"ဟု တပ်ခွဲမှူးအား ပြောပါသည် ။ တပ်ခွဲမှူးအား အလေးပြုပြီး တပ်သားအောင်နိုင် ရုံးခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားပါသည် ။

ရုံးမှ ပြန် လာပြီး ညနေမှာ ကျွန်တော် အရာရှိရိပ်သာ၌ ရှိနေပါသည် ။ ကျွန်တော့်အခန်းသို့ တပ်သားအောင်နိုင် ရောက် လာပြီး-

"ဗိုလ်ကြီး ကျွန်တော် ဘာကူလုပ်ပေးရမလဲ"

"ဘာမှ မရှိပါဘူး"

"ဒါဆို ကျွန်တော် ဘောလုံး သွားကစားမလို့ "

"ငါလည်း လိုက်ကစားလို့ ရလား"

"ရတာပေါ့ ဗိုလ်ကြီးရ၊ ဗိုလ်ကြီး ဘောလုံး ကစားတတ်သလား"

"ကစားတတ်တာပေါ့ကွ ငါ ဗိုလ်သင်တန်းမတက်ခင်က ငါတက်ခဲ့တဲ့ ဒေသကောလိပ်မှာ လက်ရွေးစင်၊ ဘာသာရပ်အလိုက် ပြိုင်ပွဲမှာ အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမားဆု ငါနှစ်စဉ်ရခဲ့တာကွ၊ ပြီးတော့ငါက မလှိုင်မြို့နယ်နဲ့ မိတ္ထီလာမြို့နယ် လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမားကွ"

"ဟာ ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲ တပ်ရင်းမှူး ဒိုင်းရမှာ သေချာတယ် ဗိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော်လည်း တပ်မ ၉၉ လက်ရွေးစင်၊ ဘယ်ဝင်းက ကစားတာ၊ ဗိုလ်ကြီးကော ဘယ်နေရာက ကစားတာလဲ"

"အလယ်တန်းက"

ကျွန်တော်သည် အောင်နိုင်နဲ့ စကားပြောရင်း ဘောလုံးကန် အဝတ်စားလည်း ပါသည် ။ ဘောလုံးကွင်းသို့သွားပြီး ဘောလုံးကစားကြပါသည် ။ အောင်နိုင်နဲ့ ကျွန်တော်က အတွေ့အကြုံရှိသည့်

ဘောလုံးသမားများ ပီပီ အချိန်တိုအတွင်းမှာ ပင် အချိတ်အဆက်မိမိ ကစားနိုင်ကြပါသည်။ ။ အရပ်ပုသော်လည်း အပြေးကောင်းခြင်း၊ လိမ္မာပါးနပ်ခြင်း၊ ဘောလုံးကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ အတွေ့အကြုံရှိခြင်းတို့ နဲ့ ပြည့်စုံသော အောင်နိုင်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ လျင်မြန်ပြီး စေ့စပ်သေချာသည့် ဘောလုံး အခင်းအကျင်း အပေးအယူများကြောင့် အောင်နိုင်ဂိုးတွေ သွင်းယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ဂိုးသွင်းပြီးတိုင်းလည်း ကျွန်တော့်ဆီပြေးပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ပွေ့ဖက်တတ်ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်ပြောသလိုပဲ တပ်ရင်းမှူး ဒိုင်းကို ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲက ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

အခန်း(၂)

အရာရှိရိပ်သာရှိ ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ကျွန်တော်နှင့်အောင်နိုင် အတူတူ သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေကြပါသည်။ ။ စစ်ဘက်ရေးရာ လုံခြုံရေးအရာရှိ ဗိုလ်ကြီးသူရစန်းလွင် ကျွန်တော့်အခန်းသို့ ဝင်လာပါသည်။ ။

"ဟာ အောင်နိုင် ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ မင်း ဘယ်တပ်ခွဲမှာ လဲ"

"ကျွန်တော် ဗိုလ်ကြီးအောင်သန်း တပ်စုရုံးမှာ ဗိုလ်ကြီး အကူစစ်သည် လုပ်နေပါတယ် ဗိုလ်ကြီး"

ဗိုလ်ကြီးသူရစန်းလွင်က ကျွန်တော့်ပခုံးအားဖက်ပြီး-

"ကိုအောင်သန်း၊ အောင်နိုင်က Fighter ၊ ကျွန်တော် သူရဘွဲ့ ရတဲ့ တိုက်ပွဲမှာ သူပါတယ်၊ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ် နဲ့ တိုင်းမှူး၊ တပ်မမှူး ချီးကျူးဂုဏ်ပြုလွှာ ရထားပြီးပြီ"

ဗိုလ်ကြီးသူရစန်းလွင် ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားပါသည်။
။ အောင်နိုင်က-

"၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မုန်းစီး-နားလယ်တိုက်ပွဲမှာ ရန်သူ့လက်ကျသွားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ စခန်း ပွိုင့် ၃၈၁၂ ကို ဗိုလ်ကြီးဦးစီး ထုတ်နုတ်တပ်စုနဲ့ ပြန်တိုက်ခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ စစ်ကြောင်း(၁)အခြေပြုတဲ့ နားလယ်ပင်မကုန်းကို တိုက်နေတဲ့ ရန်သူကို ကျွန်တော်တို့ နောက်ကနေ တိုက်ခဲ့တာ၊ ရန်သူလည်း ကျွန်တော်တို့ နောက်ကလိုက်တော့ စခန်းကို ဆက်မတိုက်နိုင်တော့ဘဲ အကျအဆုံးများ စွာနဲ့ ဆုတ်ခွာသွားတာ၊ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီပွဲမှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက်မှတ်နဲ့ တိုင်းမှူး၊ တပ်မမှူး ချီးကျူးဂုဏ်ပြုလွှာ ရခဲ့တယ်ဗိုလ်ကြီး၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် ကျောင်းဆင်းခါစပဲ ရှိသေးတယ်"

"မင်းက Fighter ပဲကွ"

"ဗိုလ်ကြီး၊ ဒီတစ်ခေါက် ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်း စစ်ဆင်ရေးဝင်ရမှာက မုန်းစီး-နားလယ်ခွင်လို့ ပြောသံကြားတယ်"

စစ်ဆင်ရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရမှာ မို့ ကျွန်တော့် အဝတ်အစားများ ၊ ပစ္စည်းများ ၊ စာအုပ်များကို အောင်နိုင်နဲ့ အတူ ထုပ်ပိုးပြင်ဆင်နေပါသည်။ ။ ယူရမည့်ပစ္စည်းများ ၊ ရိပ်သာ၌ ထားခဲ့ရမည့် အဝတ်အစားများ ၊ စာအုပ်များကို ခွဲခြားခဲ့ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်က ကျွန်တော်ဖတ်သည့် စာအုပ်များကို ကြည့်ပြီး-

"ဗိုလ်ကြီး တက္ကသိုလ်ဆိုတာ ပျော်စရာကောင်းလား"

"ပျော်စရာကောင်းတာပေါ့ကွ၊ အထက်တန်းကျောင်းတွေလို မဟုတ်ဘူး ပေါ့ကွ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလို့ ရပေမယ့် မိဘညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ အနီးကပ်မရှိတော့ စာမေးပွဲအောင်ဖို့ ၊ မပျက်စီးဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်

ကိုယ် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း နေရတာပေါ့ကွာ"

"ကျွန်တော်လည်း ၈ တန်း ၂ ခါကျပြီး တပ်ထဲရောက်လာတာ ကျွန်တော်က စာသိပ်မသင်ချင်ဘူး ဘောလုံးကစားတယ်၊ လောက်လေးခွတစ်ချောင်းနဲ့ ငှက်ပစ်ချိုးပစ် လျှောက်လည်တယ်၊ ဧရာဝတီမြစ်ထဲသွားပြီး ရေကူးတယ်၊ ငါးဖမ်းတယ်"

"မင်းက ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်တွေ၊ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုလွှာတွေ ရပြီးပြီပဲ။ မကြာခင် မင်းလည်း စစ်သက်ရလာတဲ့ အခါ ဒုတိယတပ်ကြပ်၊ တပ်ကြပ်ဖြစ်လာမှာ ပဲ၊ သတ်မှတ်တဲ့ စစ်သက်ပြည့်ရင် မင်း ဗိုလ်သင်တန်းဖြေလို့ ရတယ်"

"ကျွန်တော် ဗိုလ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်"

"ငါလည်း မင်းကို လိုအပ်တာတွေ သင်ပေးမယ်"

အခန်း(၃)

အောင်နိုင်ပြောသည့်အတိုင်း ဒီတစ်ပတ် ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်း စစ်ဆင်ရေးဝင်ရမှာ က မုန်းစီး နားလယ်ခွင့်ဖြစ်ပါသည်။ ။ တပ်ရင်းမှူးဦးစီး တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ယာဉ်တန်းဖြင့် စကုမှ မန္တလေး၊ မန္တလေးမှ လားရှိုး၊ လားရှိုးမှ ကွတ်ခိုင်သို့ ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကွတ်ခိုင်ရှေ့တန်း တပ်မဌာနချုပ်မှာ တပ်မမှူးကြီးရဲ့ စစ်ဆင်ရေး ညွှန်ကြားချက်များကို တပ်ရင်းမှူးနှင့်အတူ နာယူခဲ့ပြီး တာမိုးညဲသို့ ခြေလျင် ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ တာမိုးညဲ ‘က’ ကုန်း၊ ‘ခ’ ကုန်းစခန်းတွေမှာ တာဝန်ယူမယ့်တပ်ခွဲ၊ တာ

မိုးညဲကို အခြေပြုပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို နယ်မြေစိုးမိုး ရှင်းလင်းရေး လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်း(၂)နဲ့ တပ်ခွဲတစ်ခွဲက တာမိုးညဲမှာ အခြေပြုကျန်ခဲ့ပါသည်။ ။ စစ်ကြောင်း(၁)နဲ့ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲကတော့ ဂျိုးဂျိုးဂျက်၊ ကေအိုင်အေချောင်း၊ မုန်းစီး-နားလယ်စခန်းသို့ ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ မုန်းစီး-နားလယ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်ဦးစီးတဲ့ တပ်စုက ဗိုလ်ကြီးသူရစန်းလွင် သူရဘွဲ့ ရရှိခဲ့သည့် ပွိုင့် ၃၈၁၂ စခန်းမှာ တာဝန်ယူရပါသည်။ ။ ခမရ(-) တပ်ကုန်းသားများ နဲ့ စခန်း တာဝန်ချိန်းခဲ့ပါသည်။ ။

ပွိုင့်၃၈၁၂ စခန်းသည် စစ်ဗျူဟာ အရေးကြီးဖြစ်လို့ ဆက်သွယ်မှု မပြတ်တောက်စေရေး ကြပ်မတ်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရန်သူသတင်းပေါ်မူတည်ပြီး တစ်ဝက်အိပ် တစ်ဝက်နိုးစနစ် ကျင့်သုံးခြင်း၊ ခြံစည်းရိုးနဲ့ ဘန်ကာများ ခိုင်ခံ့အောင် ပြုပြင်တည်ဆောက်ခြင်း၊ မကြာခဏ တပ်အသင့်နေရာယူ ဇာတ်တိုက်လေ့ကျင့်ခြင်း၊ တိုက်ကင်း၊ လှည့်ကင်း၊ ကင်းပုန်းများ ဖြင့် မိမိနယ်မြေအတွင်း ကွက်ပြည့်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ ကို အဆက်မပြတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ။

အောင်နိုင်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ တပ်စုမှူးနဲ့ အကူရဲဘော် ဖြစ်သော်လည်း မေတ္တာတရား၊ သံယောဇဉ်တရား၊ သစ္စာစောင့်သိမှုတရားတို့ ကို အခြေခံသည့် ရဲဘော်စိတ်ဖြင့် ရင်းနှီးနွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံခဲ့ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်၏ မိသားစုဘဝ၊ အောင်နိုင်၏ ရည်းစား၊ အောင်နိုင်၏ စစ်ဗိုလ်ဖြစ်ချင်တဲ့ ရည်မှန်းချက်၊ အောင်နိုင်၏ ရဲဝံ့စွန့်စား တိုက်ခိုက်လိုသည့်စိတ်၊ စစ်သားတစ်ယောက်၏ ရှိသင့်ရှိထိုက်သော အရည်အချင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဂဃနဏ အတွင်းကျကျ ပွိုင့် ၃၈၁၂ မှာ နေစဉ် စကားပြောဆိုရင်း သိရှိခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်၏ အဖေသည် ခလရ(-)ချောက်မြို့တပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဟိုပန်-ပန်လုံ စစ်ဆင်ရေးခွင်၌ ရန်မိုင်းထိပြီး ဘယ်ဘက်ခြေတစ်ဖက် ခူးအောက်ပြတ်ခဲ့တဲ့ တ

ပ်ကြပ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဇနီး၏ ဇာတိဖြစ်သည့် ချောက်မြို့၌ပင် တပ်မတော်မှ ဆေးပင်စင်ယူပြီး အခြေချနေထိုင်သည့် မိသားစုဖြစ်ပါသည်။ ။ အောင်နိုင် တပ်သားသစ်သင်တန်း တက်နေသည့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်မှာ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆရာကြီးမိုင်းထိ ဒဏ်ရာရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ အစ်ကို ၁ ယောက်၊ အစ်မနှစ်ယောက်ရှိပြီး အစ်ကိုက ဆယ်တန်းအောင်၍ တပ်ကြပ်ကြီး စာရေးရာထူးဖြင့် ခလရ(-)ပေါက်ခေါင်းမြို့၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။ ။ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ လည်း ဖခင်၏ တပ်မှ စစ်သည်များ နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး အဲဒီတပ်မှာ ပဲ နေထိုင်ကြပါသည်။ ။ တစ်မျိုးလုံး စစ်မျိုးစစ်နွယ်ဆိုတာ အောင်နိုင်၏ မိသားစုပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

အောင်နိုင်၏ ရည်းစားက ကျွန်တော်တို့ တပ်နဲ့ ကားလမ်းခြားပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်က စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်တာ၏ သမီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဒေါ်တာက ကျွန်တော်တို့ တပ်ရဲ့ ရဲမေသုံးဆက်ဟောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ လုံးကြီးပေါက်လှ အသားဖြူဖြူ ခုံခုံချောချော ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဖော်ရွေပြီး စကားပြောကောင်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှာ ကျွန်တော်တို့ တပ်က ဒုတိယတပ်ကြပ်ဘမြင့်၏ ဇနီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဒုတပ်ကြပ်ဘမြင့် တိုက်ပွဲကျတော့ တပ်မှ စီစဉ်ပေးသည့် တပ်ကြပ်ကြီးမျိုးလွင်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပါသည်။ ။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကျော်မှာ တပ်ကြပ်ကြီးမျိုးလွင် ထပ်မံကျဆုံးပြီး တပ်ကြပ်မောင်မောင်နဲ့ ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပါသည်။ ။ တပ်ကြပ်မောင်မောင်လည်း ၁၉၈၃ ခုနှစ် မုန်းစီးနားလယ်တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးခဲ့ပြန်ပါသည်။ ။ ဒေါ်တာကတော့ ယူလိုက်သည့် ဆရာများ နှင့်ပုံမှန် ကလေးတစ်ယောက်စီ ရခဲ့ပါသည်။ ။ မွေးသည့် ကလေး ၃ ယောက်စလုံးမှာ လည်း သမီး မိန်းကလေးများ ဖြစ်ပြီး ဒေါ်တာလိုပဲ လှလှပပနဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကျသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အသက် ၃၅ နှစ်ကျော် လုံးကြီးပေါက်လှ အသားဖြူဖြူ ခုံခုံချောချောဖြစ်ပြီး

ဖော်ရွေစကားပြောကောင်းသူ ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ကျွန်တော် တပ်ကို ရောက်တဲ့ ထိ ဒေါ်တာကို မည်သည့်အကြပ်စစ်သည် မှ မယူရဲတော့ပါ။ ဒေါ်တာနဲ့ ယူလိုက်သည့် အကြပ်စစ်သည် တိုင်း တိုက်ပွဲကျသွားလို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်ရည်းစားမှာ ဒုတိယတပ်ကြပ်ဘမြင့်နဲ့ ရသည့် သမီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ အသက် ၁၆ နှစ်ဝန်းကျင်ခန့်ဖြစ်ပြီး ၉ တန်းကျောင်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ နှစ်ယောက်စလုံး ဘဝရည်မှန်းချက်တွေပြည့်စုံမှ လက်ထပ် ထိမ်းမြားမည်ဟု ရည်မှန်းထားကြပါသည်။ ။

၈တန်းထိပညာ သင်ကြားခဲ့သည့် အောင်နိုင်သည် ကျွန်တော်တို့ နဲ့ အတူ စစ်ဆင်ရေးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်သည့်အပြင် အစိုးရက ခန့်ထားသော်လည်း နယ်မြေမအေးချမ်းသဖြင့် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ ရောက်ရှိခြင်းမရှိသည့် နားလယ်ရွာလေးရဲ့ မူလတန်းကျောင်းမှာ ကလေးတွေကို စာသင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။ အောင်နိုင်နဲ့ အတူ စစ်ကြောင်း(၁) ရုံးက တပ်ကြပ်ကြီးစာရေး တစ်ဦးလည်း ကလေးတွေကို စာသင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ပွိုင့် ၃၈၁၂ စခန်းတာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေစဉ် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ၊ စခန်းသို့ လာရောက် ပစ်ခတ်မှုများ မရှိပါ။ သို့သော် စစ်ဆင်ရေးတာဝန် ချိန်းပြောင်းခါနီးတစ်ရက်မှာ ကျွန်တော့်တပ်စုမှ ထုတ်နုတ်တပ်စိတ်ဖြင့် ကင်းပုန်းဝပ် စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ဝင်ရောက်လာသည့် ရန်သူအဖွဲ့ငယ်ကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ရန်သူအလောင်းနှစ်လောင်း၊ လက်နက်သုံးလက် ရရှိပြီး ရန်သူတစ်ယောက်ကို ဒဏ်ရာနဲ့ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပါသည်။ ။ ကင်းပုန်းဝပ် ထုတ်နုတ် တပ်စိတ်ထဲ ပါဝင်သည့် အောင်နိုင်ရဲ့ ရဲဝံ့စွန့်စား တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဖမ်းဆီးရမိ ရန်သူအား စစ်ကြောချက်အရ မုန်းစီးရွာထဲက ဆက်ကြေးတာဝန်ခံကို ရန်သူအဖွဲ့အစည်းရဲ့ တံဆိပ်တုံး၊ စာရွက်စာတမ်းများ နှင့်အတူ ဖော်

ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဒီလိုနဲ့ စစ်ဆင်ရေးကာလ ၅ လအကြာမှာ ပဲ ခမရ(-)
) တောင်တွင်းကြီးသားများကို တာဝန်လွှဲပြောင်းပေးပြီး တပ်ရင်းဌာနချုပ်
မှာ ပြန်လည် အနားယူ စုဖွဲ့လေ့ကျင့်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်နဲ့ အောင်နိုင်သည် တပ်ရင်းဌာနချုပ်တွင် စုဖွဲ့လေ့ကျင့် အ
နားယူစဉ်မှာ ထုံးစံအတိုင်း ခွင့်ပြန်ကြခြင်း၊ ဘောလုံးကစားခြင်း၊ တပ်ရ
င်းဆန္ဒ ဖော်ထုတ်ပွဲများ တက်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးပညာပေး ဟောပြောပွဲ
များ တက်ခြင်း၊ တပ်ခွဲ ညစာစားပွဲများ တက်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးပွဲများ တက်
ခြင်းနှင့် စက်ပစ်ကွင်း၌ ပစ်ခတ်စဉ်များ လေ့ကျင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့
ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ တပ်စုမှူးနဲ့ အကူစစ်သည် ဖြစ်သော်လည်း ညီ
ရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

အခန်း(၄)

ဒီတစ်ခေါက် တပ်ရင်းရဲ့ စစ်ဆင်ရေးခွင်က ရွှေလီချိုင့်ဝှမ်းနယ်မြေ
ဖြစ်ပါသည်။ ခမရ (-)လွှဲလင်သားများ နဲ့ နမ့်ခိုင်တံတားမှာ တာဝန်
လွှဲပြောင်းခဲ့ပါသည်။ အဲဒီတုန်းကတော့ တပ်ခွဲ ၆ ခွဲ၊ စစ်ကြောင်း ၃
ကြောင်း ဖွဲ့စည်းပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲက ဗိုလ်မှူးသိန်း
ဆွေ ဦးစီးတဲ့ စစ်ကြောင်း(၂)မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း
ဟာ ငေါ့ငါး၊ နမ့်ဟိုင်း၊ တာပန်းကုန်း၊ ရှောက်ပန်းကုန်း၊ မုန်းတီးစတဲ့ န
ယ်မြေ များမှာ စစ်ကြောင်း(၁)၊ စစ်ကြောင်း(၃)၊ အခြားတပ်ရင်း
စစ်ကြောင်းများ နဲ့ အတူ ဟန်ချက်ညီစွာ လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

စစ်ဆင်ရေးကာလ ၄ လကျော်လာလို့ ကျွန်တော့်တပ်နဲ့ တာဝန်လွှဲပြောင်းမည့် ခလရ(-) ကလောသားများ လည်း သတင်းတွေ ထွက်နေပါသည်။ ။ သတင်းသာ ကြားရပေမယ့် ကလောသားများ ရောက်မလာသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း(၂)အား နမ့်ဖက်ကာမှ ဟိုဖျက်မန်ပိန်းခွင်ကို ဖြတ်၍ နယ်မြေရှင်းလင်းရေး ဆောင်ရွက်ပြီး တာမိုးညဲသို့ ဝင်ရန် ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ်မှ ညွှန်ကြားပါသည်။ ။ ရန်သူကို လှည့်စားပြီး အခြားနေရာ၌ အခြားတပ်များ ဖြင့် တိုက်ကွက်ဖော်ရန် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ။ စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးသိန်းဆွေဦးစီးပြီး ကျွန်တော်တို့ နမ့်ဖက်ကာမှ စထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ နောက်တစ်နေ့ကစပြီး ထိတွေ့မှုများ၊ ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်မှုများ၊ အဝေးမှ လက်နက်ကြီးဖြင့် ပစ်ခတ်မှုများ အပြင် မိုင်းဖြစ်စဉ်များ လည်း ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ။ အဝင်ခြေရာရှိပြီး အထွက်ခြေရာ မရှိစေရလို့ ကြွေးကြော်ထားတဲ့ သူတို့ ရဲ့ အမာခံနယ်မြေ၊ စပါးခင်းများ ပေါများ တဲ့ နယ်မြေ ဖြစ်ပါသည်။ ။ စစ်နည်းဗျူဟာမြောက် ရှင်းလင်းချီတက်ခြင်း၊ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲကို ဟန်ချက်ညီစွာ လှုပ်ရှားချီတက်ခြင်းဖြင့် နယ်မြေရှင်းလင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။ ။ တာမိုးညဲသို့ ရောက်ရန် ၃ နာရီခရီးအလိုမှ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း နေ့လယ်စာစားပြီး ကင်းတို၊ ကင်းရှည်ထုတ်ကာ ခေတ္တအခြေပြုပါသည်။ ။ တပ်ခွဲမှူးက-

"ကိုအောင်သန်း ကိုယ့်ညီတပ်စု ပွိုင့်ချိန်းကွာ၊ ကိုအောင်မြင့်နိုင်တပ်စုက နောက်ချန်လိုက်ပါ။ တာမိုးညဲကို ရောက်ခါနီးပြီ ဆိုပေမယ့် ဂရုစိုက်ပါ" ဟု မှာ ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် တပ်စုကို သေသေချာချာ မှာ ကြားပြီး ဖားခုန်စနစ်ဖြင့် ဟန်ချက်ညီစွာ ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ရန်သူတိုက်ခိုက်နိုင်

တဲ့ နေရာတွေဖြစ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် တောင်ကုန်းတွေကို ရှင်းလင်းပြီး၊
လမ်းကြောင်းအား မိုင်းရှင်းလင်းပြီးမှ ဂရုစိုက် ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ အင်္ဂ
လိပ်အက္ခရာ အက်စ်ပုံစံရှိသည့် လမ်းကြောင်းမှာ ပွိုင့်တပ်စိတ်ကို ညာ
ဘက်တောင်ကုန်းပေါ် ရှင်းလင်းရန် ချီတက်စေပြီး ကျွန်တော့်တပ်စုရုံးနဲ့
တပ်စိတ်များက အသင့်နေရာယူ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ပါသည်။ ။ တောင်ကုန်း
ပေါ် ရှင်းလင်းသည့် ပွိုင့်တပ်စိတ်နှင့် ချုံခိုတိုက်ရန် စောင့်ဆိုင်းနေသည့်
ရန်သူအဖွဲ့ငယ်တို့ ထိတွေ့တိုက်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိတွေ့မှုဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချ
င်း ကိုက် ၁၅၀ ခန့် ကွာဝေးသည့် ဘယ်ဘက်တောင်ကုန်းမှ ရန်သူသည်
လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များ နဲ့ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ပါသည်။ ။ ချုံခို
တိုက်ခိုက်မည့် ရန်သူသတ်ကွင်းမရောက်မီ ပွိုင့်တပ်စိတ်၏ ရှင်းလင်းထိ
တွေ့မှုကြောင့် စစ်ကြောင်းနှင့်တပ်ခွဲနှစ်ခွဲ သတ်ကွင်းထဲသို့ မရောက်
သေးသော်လည်း ကျွန်တော်၏ တပ်စုရုံးနှင့် တပ်စိတ်တစ်စိတ်မှာ ရန်သူ
၏ သတ်ကွင်းထဲ ရောက်သွားပါသည်။ ။ စစ်ကြောင်းရုံး၊ တပ်ခွဲရုံးတို့ ရဲ့
လက်နက်ကြီးပစ်ကူနဲ့ ရန်သူပစ်ခတ်တဲ့ တောင်ကုန်းတွေကို ဦးနှိမ် ပစ်
ခတ်နေပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ လည်း ရန်သူပစ်ခတ်တဲ့ နေရာကို လက်
နက်ငယ်များ နဲ့ စုပြု ပစ်ခတ်ပါသည်။ ။ ရန်သူသတ်ကွင်းထဲမှာ ရှိနေ
သော်လည်း အောင်နိုင်ဟာ ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ ပစ်ခတ်လျက် ရှိပါသည်။ ။ ရန်
သူပစ်ခတ်မှု ရပ်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ရန်သူသတ်ကွင်း
က လွတ်မည့် လမ်းညာဘက်ကွေ့နေရာကို ပစ်ပြေးပြေးပြီး နေရာယူကြ
ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိ နေရာယူပြီးနောက် အောင်နိုင်ဟာ ရ
န်သူဘက်ကိုပစ်၍ ကျွန်တော်တို့ ဘက်ကို ပြေး၍ လာပါသည်။ ။ လမ်းခု
လတ်မှာ ပင် "အုန်း အုန်း"ဆိုသည့် အသံကြားပြီး မီးခိုးမည်းမည်းများ ၊
မြေမှုန့်များ နှင့်အတူ အောင်နိုင်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
နှစ်ဆင့်မိုင်းနင်းမိပြီး အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားပါသည်။ ။ ကျွန်တော်

"အောင်နိုင်" ဟု အော်ဟစ်လိုက်ပါသည်။ အောင်နိုင်ဆီ ပြေးအသွား ၊ အောင်နိုင် တစ်ကိုယ်လုံး ရစရာမရှိတော့ပါ။ ခြေတစ်ဖက် မရှိတော့သည့်အပြင် ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့အပြား မိုင်း ၂ လုံးဆင့် ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကို ပစ်ခတ်နေသည့် တောင်ကုန်းကို စစ်ကြောင်း(၂)၏ နောက်ပိတ်တပ်ခွဲ(၃)က ချေမှုန်းလို့ ရန်သူတွေလည်း ဆုတ်ခွာသွားပါသည်။ ။

စစ်ကြောင်းမှူးကိုယ်တိုင် ရောက် လာပြီး ကျွန်တော့်တပ်စုမှ ဒဏ်ရာရသူများကို ဆေးကုပြီး၊ အောင်နိုင်အလောင်းကို စစ်ကြောင်းနဲ့ အတူ သယ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ နယ်မြေအပေါ် စိုးမိုးသည့် တောင်ကုန်းရောက်မှ စစ်ကြောင်းကို ခေတ္တအခြေပြုပြီး အောင်နိုင်အလောင်းကို တပ်မတော်ထုံးစံနှင့်အညီ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပါသည်။ ။ စုတ်ပြပျက်စီးနေသည့် အောင်နိုင် ကျောပိုးအိတ်ထဲက စစ်ယူနီဖောင်းတစ်စုံနဲ့ သူ့ရဲ့ ဦးထုပ်ကို မြေမြှုပ်ရာတွင် မထည့်ခဲ့ဘဲ ကျွန်တော်၏ ကျောပိုးအိတ်ထဲ ထည့်ပြီး ယူခဲ့ပါသည်။ ။ ရန်သူနောက်ကို လိုက်လံရှင်းလင်းတဲ့ တပ်ခွဲ(၃)တို့ ပူးပေါင်းပြီးမှ ရည်မှန်းချက်ဖြစ်တဲ့ တာမိုးညဲသို့ စစ်ကြောင်း(၂)နဲ့ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲလုံး ဆက်လက်ပြီး ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။

တာမိုးညဲဈေးထဲအခြေပြုပြီး ညအိပ်ရပ်နားခဲ့ပါသည်။ ။ မိုးလင်း၍ ကျွန်တော် အိပ်ရာနီးသည့်အခါ "အောင်နိုင်"ဟု ယောင်၍ အော်ခေါ်မိပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်တပ်စု တပ်ကြပ်ကြီး ဆရာကြီးစောအာဝါးက နားလည်သည့် အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ပြီး "ဗိုလ်ကြီး ဘာလိုလဲ၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ" ဟု မေးပါသည်။ ။ ကျွန်တော် ခေါင်းယမ်းပြီး ဘာမှ မပြောလိုက်ပါ။ စစ်ဆင်ရေးကာလများမှာ လှုပ်ရှား၊ စခန်းထိုင်စဉ် မိုးလင်းရင် ကျွန်တော့်

ဘေးမှာ အမြဲတမ်း ရှိနေတတ်သည့် အောင်နိုင်၊ ကျွန်တော် လိုအပ်တာ
တွေ ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေတဲ့ အောင်နိုင်၊ မရှိတော့ပါ။
တိုင်းပြည်နှင့် တပ်မတော်အတွက် သူရဲကောင်းပီသစွာ
ကျဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။

အခန်း(၅)

ကျွန်တော်တို့ တပ်လည်း တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဇာတိမြေဖြစ်တဲ့ မလှိုင်မြို့သို့
ခွင့် ၁၀ ရက် ပြန်ဖြစ်ပါသည်။ မိဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေမျိုး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး စစ်ဆင်ရေးမှာ ပင်ပန်းခဲ့၊ ကြမ်းတမ်းခဲ့တာတွေလည်း ခဏတာ မေ့ပျောက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ခွင့်စေ့လို့ တပ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနှင့် တပ်ခွဲမှူးကို သတင်းပို့ရန် တပ်ရင်းရုံးသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး ရုံးခန်းမှာ ကျွန်တော့်တပ်ခွဲမှူးနဲ့ အတူ ခြေတုတပ်ထားပြီး တိုက်ပုံအင်္ကျီ ဝတ်ထားသည့် စစ်သည်ဟောင်း တစ်ဦးကို တွေ့ရပါသည်။ အပြင်က ဆရာကြီးတွေကို စုံစမ်းမေးမြန်းတော့ အောင်နိုင်ဖခင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဆုကြေးကိစ္စများ ၊ ပင်စင်ကိစ္စများကို ဆရာကြီးအတွက် တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးမှ လိုအပ်သည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ပြုစုဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း တပ်ခွဲရုံးသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ တပ်ခွဲရုံးရှေ့မှာ တပ်က ကားတစ်စီး ရှိနေပါသည်။ လစာကြပ်က အောင်နိုင်

၏ နောက်တန်းက ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားသည့် သေတ္တာတစ်လုံးကို ကားပေါ် တင်နေပါသည်။ ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ သတိရမိပါသည်။ ။ အောင်နိုင်ရဲ့ ဦးထုပ်နဲ့ ယူနီဖောင်းတစ်စုံ ရိပ်သာက ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ရှိနေတာကို ဖြစ်ပါသည်။ ။ ခဏအကြာ တပ်ခွဲမှူးနဲ့ အတူ အောင်နိုင်၏ ဖခင် တပ်ခွဲရုံးသို့ ရောက်လာပါသည်။ ။ တပ်ခွဲမှူးက-

"ဒါ ဗိုလ်အောင်သန်းပါ။ အောင်နိုင်တပ်စုမှူး" ဟု မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ။ ဆရာကြီးဟာ တည်ကြည်တဲ့ အကြည့်၊ တည်ငြိမ်တဲ့ အပြုံးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြရင်း အလေးပြု နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က "လေးစားပါတယ် ဆရာကြီး" ဆိုပြီး အလေးပြု နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က-

"ဆရာကြီးသား အောင်နိုင်ရဲ့ ယူနီဖောင်းတစ်စုံနဲ့ ဦးထုပ်တစ်လုံး ကျွန်တော့်မှာ ရှိပါတယ်။ သူကျသွားပြီး သူ့ကျောပိုးအိတ်ထဲက ကျွန်တော်ယူခဲ့တာ၊ ဆရာကြီးကို ပေးလိုက်ချင်ပါတယ်"။ ။

"ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် အမှတ်တရ သိမ်းထားပျံ့မယ်"

"ပစ္စည်းတွေက ရိပ်သာမှာ ၊ ဆရာကြီး တပ်ခွဲမှူးနဲ့ ပြောစရာရှိတာ ပြောပြီးရင် ကားကို ရိပ်သာဘက် လှည့်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် ရိပ်သာက စောင့်နေပျံ့မယ်"

ကျွန်တော်လည်း တပ်ခွဲမှူးထံ ခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီး အရာရှိရိပ်သာသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ရှေ့တန်းသုံး သေတ္တာငယ်ထဲမှ သတင်းစာ စက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားသော အောင်နိုင်၏ ယူနီဖောင်းတစ်စုံ တောဆောင်းဦးထုပ် တစ်လုံးကို လက်ကကိုင်ပြီး သတိတရ ကြည့်နေခဲ့ပါသည်။ ။ ခဏအကြာ ကားဖြင့် အောင်နိုင်ဖခင် အငြိမ်းစားဆရာကြီးနှင့် တပ်ခွဲလစာကြပ်တို့ ရောက်လာပါသည်။ ။ ဆရာကြီးရိပ်သာရဲ့ ဧည့်ခန်းထဲ ဝင်

လာတော့ ကျွန်တော်က-

"လာပါ ဆရာကြီးလို့ " ခေါ်ပါသည်။ ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို အလေးပြုပြီး ထိုင်ခုံပေါ် ထိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီးက တည်ငြိမ်တဲ့ လေသံဖြင့်-

"အောင်နိုင်က ကျွန်တော့်သားသမီး ၄ ယောက်ထဲ အငယ်ဆုံး၊ ကျောင်းစာကို ဆုံးအောင်မသင်ဘဲ တပ်ထဲကို လိုက်သွားတာ၊ အရင်တစ်ပတ် ခွင့်ပြန်လာတုန်းက သူ့အမေကို ပြောသွားသေးတယ်၊ နောက်တစ်ပတ် စစ်ဆင်ရေး ပြန်နားလို့ ခွင့်ရရင် ရဟန်း ၇ ရက်လောက် ဝတ်ချင်တယ်လို့၊ သူ့အမေက ခွင့်ပြန်လာခါနီးပြီဖြစ်လို့ သင်္ကန်းပရိက္ခရာတွေ ဝယ်ပြီး ပါပြီ၊ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဗိုလ်ကြီးရာ၊ သူ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ တပ်ထဲ ရောက်သွားလို့ ကိုရင်တောင် မဝတ်ပေးလိုက်ရဘူး"

"ကျွန်တော်နဲ့ စစ်ဆင်ရေး နှစ်ပတ်လုံး တွဲခဲ့တာပါ၊ စည်းကမ်းရှိပြီး တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ရှိတဲ့ စစ်သားကောင်း တစ်ယောက်ပါ ဆရာကြီး" လို့ ပြောပြီး အောင်နိုင်ရဲ့ ပစ္စည်းထုပ်လေးကို ဆရာကြီးကို ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာကြီးက ယူနီဖောင်းကို ဖြန့်ကြည့်ပြီး ပြန်ခေါက်သိမ်း လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ တောဆောင်းဦးထုပ်ကို ယူပြီး စေ့စေ့ကြည့်ကာ ဘယ်လက် ညာလက်ပြောင်းပြီး ကိုင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ဦးထုပ်ထဲမှ ပစ္စည်းလေးတစ်ခု သမံတလင်းပေါ်သို့ ဒေါက်ခနဲမြည်ပြီး ကျသွားပါသည်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာကြီး ပစ္စည်းလေးကို ပြိုင်တူကြည့်ဖြစ်ပါသည်။ အရိုးစလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အောင်နိုင်ရဲ့ ခြေထောက် အရိုးတွေလား၊ နံရိုးတွေလား၊ လက်ဖျံရိုးတွေလား ကျွန်တော်တို့ မသိပါ။ မိုင်းထိမှန်ပြီး ဦးထုပ်ထဲ စိုက်ဝင်နေတဲ့ အရိုးလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက ကောက်ယူကြည့်ပြီး တည်ငြိမ် အေးစက်တဲ့ အသံနဲ့ -

"ဗိုလ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါလေးက ကျွန်တော့်သားလေးရဲ့ အရိုးလေးဖြစ်မယ်"

"အောင်နိုင်ဟာ နှစ်ဆင့်မိုင်းကို နင်းတယ်၊ ပြီးတော့ ချိတ်ထားတဲ့ လက်ပစ်ဗုံး၊ ခါးမှာ ရှိတဲ့ ကျည်ဆန်တွေ အကုန်ပေါက်ကွဲတော့ ဦးထုပ်ကို အရိုးတစ်ခု စိုက်နေတာဖြစ်မယ် ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်က အောင်နိုင်ပစ္စည်းကို အမှတ်တရယူခဲ့ပေမယ့် ဒီအရိုးလေးကို မတွေ့မိဘူး ဆရာကြီး"

ဆရာကြီးဟာ အရိုးလေးကိုကိုင်ရင်း စူးစိုက်မောစွာဖြင့် ကြည့်နေပါသည်။ ။

"ကျွန်တော့်သား သူရဲကောင်းပီသစွာ ကျဆုံးသွားပြီး နိုင်ငံတော်အလံအုပ်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ သားအတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူပါတယ် ဗိုလ်ကြီး"

မတ်တတ်ရပ်၍ ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်လက်ကိုဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်ကာ နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို အလေးပြုပါသည်။ ။ "ကျွန်တော် သွားတော့မယ် ဗိုလ်ကြီး" ဆိုပြီး ရိပ်သာရှေ့က ကားဆီကို ခြေတုတစ်ဖက် တပ်ဆင်ထားလို့ ထောင့်ထောင့်နှင့် လျှောက်သွားပြီး ကားပေါ်တက်ကာ ထွက်သွားပါသည်။ ။

ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ရိပ်သာရဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ တွေဝေငေးမောစွာ ထိုင်နေခဲ့ပါသည်။ ။ ။

စစ်သားဘဝရဲ့ အတွေ့အကြုံများကို ပေါင်းစပ်ခံစား ရေးဖွဲ့ပါသည်

...။

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း
